

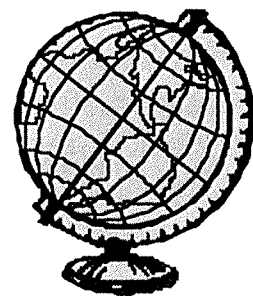
GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

De stichting stelt zich ten doel te komen tot een zinvolle benadering van het voorgeslacht Pors en daardoor dieper door te dringen in leven en streven van de voorouders van die naam, zodat een inzicht kan worden verkregen van hun levenswijzen, hun godsdienstige opvattingen en hun bezittingen en de sociale, culturele en politieke omstandigheden waaronder zij leefden.

MODERNE TIJDEN

Het zal u niet ontgaan zijn. Er is veel gebeurd in de afgelopen maanden. De aanslagen van 11 september liggen nog vers in het geheugen, evenals de politieke moord in ons eigen land. Om maar te zwijgen over het vallen van het tweede paarse kabinet en de aanleiding daarvan.

Zij dit zaken die typisch iets zijn van de 21e eeuw, de moderne tijd zoals u wilt? Verderop in deze Pors-Post leest u dat bovengenoemde zaken wellicht een nieuwe categorie vertegenwoordigen, maar dat "rampspoeden" in voorgaande eeuwen ook niet van de lucht waren. Onze voorouders hebben, voor zover het nieuws hen bereikte óf zij deel van iets uitmaakte, ook het nodige meegemaakt.

De vakanties staan weer voor de deur. Wellicht trekt u er opuit, wellicht blijft u thuis. Eén dag van dit jaar bent u in ieder geval niet thuis, en dat is op **28 SEPTEMBER**. Dan trekt u in grote getale richting **Vlaardingen** om daar de 26e reünie bij te wonen.

Noteer deze datum alvast in uw agenda, de aanmeldingskaart wordt u binnenkort toegestuurd.

Voor nu een prettige vakantie en graag tot ziens in het **IBIS Hotel** op **28 SEPTEMBER 2002**

KOLOFON

Voorzitter

Foeko Pors
Eemstein 201
3332 NL Zwijndrecht
telefoon (078) 612 98 79

2e Voorzitter

René Pors
Braahmsstraat 28
2901 HG Capelle aan den IJssel
telefoon (010) 202 10 32
e-mail rene.pors@planet.nl

Penningmeester

Klaas Meijboom
Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom
telefoon (0318) 41 58 93
e-mail mejben@freeler.nl

Secretaris

Cor Pors
Lierdererf 6
7364 BE Lieren
telefoon (055) 506 27 77
e-mail c.pors@zonnet.nl

Algemeen Adjunct

Dirk Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
telefoon (010) 416 96 94

Reüniecommissie

Jan Naujoks (Voorzitter)
Mozartlaan 29
3131 ET Vlaardingen
telefoon (010) 434 79 81

Truus Pors - v/d Lecq
Eemstein 201
3332 NL Zwijndrecht
telefoon (078) 612 98 79

Willem-Johan Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
telefoon (010) 416 96 94

Foto archief

Lenie 't Hart-Pors
Rondweg 58
2922 EW Krimpen aan den IJssel
Telefoon (0180) 51 58 54

50 JAAR GETROUWD

Op 28 mei 2002 waren onze waarde stamgenoten A.I. Molendijk en M. Molendijk-Pors, uit Hoogvliet 50 jaar in de echt verbonden. Dit heuglijke feit werd gevierd op zaterdag 1 juni in het gebouw "De Aanbouw" naast de oude hervormde kerk te Hoogvliet. De heer en mevrouw Molendijk-Pors zijn vanaf het prille begin aangesloten bij onze Familie Stichting en bezoeken trouw de jaarlijkse reünie. Wij wensen hen alle goeds op hun verdere levens-en huwelijksweg.

REÜNIE 28 SEPTEMBER 2002!!!!!!!

Een zuinige Pors ...

Beste familie, waarde stamgenoten,

Hierbij wil ik even een verslag doen van hoe en Pors een Opel aanschaft voor de derde keer (scheepsrecht?) zie bijgaande foto. Van links naar rechts ziet u 3 Opels staan van enkele weken oud tot 34 jaar oud.

Om helemaal links te beginnen: deze auto is gekocht voor fl. 27.700,00 (toen leefden we nog in het guldens-tijdperk) bij de heer Den Ouden van Roveco te Hoogvliet (hij staat naast de nieuwe auto afgebeeld).

In het midden ziet u de schrijver van dit stukje, de heer D. Pors, welke de nieuwe eigenaar is van de derde auto in 34 jaar (!!). Hij staat bij de auto die in 1986 is gekocht en die hem verschillende keren in Oostenrijk heeft gebracht met 1 volle tank benzine vanuit Zuid-Limburg naar Tirol (!!). U ziet, Porsen zijn altijd zuinig. De auto is destijds gekocht voor het luttele bedrag van "slechts" fl. 17.700,00. Ook deze auto is gekocht bij Roveco te Hoogvliet, eveneens bij de heer Den Ouden, ach dorpsgenoten helpen elkaar altijd!

Bij de auto aan de rechterkant van de foto staat mijn zoon afgebeeld, die is ook al besmet met het "Opel-virus", deze staat geposteerd naast de auto die gekocht werd voor het weggeefprijstje van fl. 6.700,00 in 1968. Het grappige aan de foto is dat de auto ouder is dan mijn zoon.

De heer Den Ouden van Roveco Hoogvliet is al verschillende malen bij de heer D. Pors geweest om de auto te kopen. Afgelopen jaar was het bij de aanschaf van die nieuwe auto zelfs zo, dat de oude auto (uit 1968) kon worden ingeruild (zonder bijbetaling) voor een spiksplinternieuwe Corsa. De heer D. Pors hoefde

hierover niet lang na te denken, het gebeurde niet. Of te "lenen" voor een show, maar dit laatste mocht alleen als er in showroom een groot hek om de auto zou worden gezet, zoals bij de show enkele jaren geleden. De heer Pors is in Pernis een zeer opvallende verschijning met de oude auto. Iedereen in Pernis weet bij wie deze auto hoort. In Pernis is namelijk ook het enige wat er met deze auto wordt gereden. Toch heeft de oude auto in de 34 jaar ruim 160.000 km gereden en de auto uit 1986 had vorig jaar op de teller bijna 140.000 km staan. Zoals u ziet is de auto binnen 1 gezin een steeds belangrijkere rol in gaan nemen in ruim dertig jaar tijd!!

Met vriendelijke groet,

D. Pors

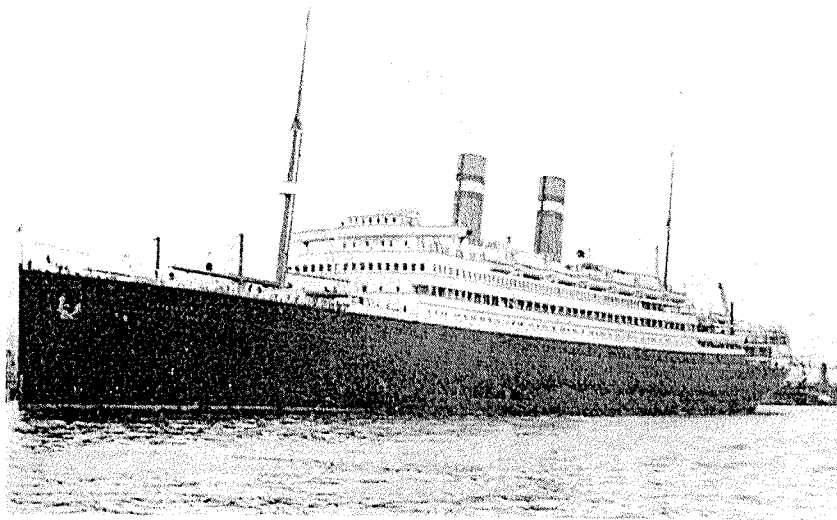
Ellis Island en Rotterdam

Eind 19e begin 20e eeuw ging het in Europa niet zo best er heerste armoede. Er was o.a. de eerste wereldoorlog en in de jaren dertig klapte de gehele wereldeconomie in elkaar. Ook de tweede wereld oorlog stond voor de deur en dat waren dan ook mede de redenen dat vele Europeanen hun geluk gingen zoeken in het land van de ongekende mogelijkheden, Amerika. Een belangrijke rol in deze emigratiestroom had de Holland - Amerika Lijn met als thuishaven Rotterdam. Polen, Russische joden, Duitsers en Nederlanders vertrokken vanuit Rotterdam naar Amerika. Schepen zoals de "Volendam" en de "Rotterdam" hebben duizenden emigranten vanuit Rotterdam naar Amerika vervoerd.

De overvolle schepen hadden als eindbestemming New York. Ellis Island, een klein eiland in de haven van New York, heeft lange tijd een belangrijke rol gespeeld in de emigratie naar de Verenigde Staten. Het eiland ligt dichtbij het Vrijheidsbeeld en vrijwel iedere Europese landverhuizer werd daarheen gebracht. Daar werd door de Amerikaanse immigratiedienst bekeken wie van het schip af mocht gaan. Gezonde emigranten met een baan of zij die familie in Amerika hadden, die garant voor hen wilden staan

mochten voet aan vaste wal zetten. Dat betekende in quarantaine gaan op Ellis Island waar eenieder werd geregistreerd, ondervraagd en medisch onderzocht. Amerika stond niet te wachten op zieken en klaplopers. De mensen die niet goedgekeurd werden moesten Ellis Island weer verlaten en zien terug te komen naar het land van herkomst. Daardoor kon het gebeuren dat gezinnen en/of families uit elkaar werden getrokken. Het verblijf op Ellis Island was een tijd vol spanningen, onzekerheden en verdriet.

Zij die wel toegelaten werden in Amerika konden starten met het opbouwen van een nieuwe toekomst en kennissenkring.

Onder deze emigranten zaten ook PORSENI Deze Porsen kwamen uit Denemarken, Hongarije en Nederland. Trouwens, de Nederlandse Porsen hebben geen familieband met de Deense of Hongaarse Porsen.

U zult zich afvragen hoe ik aan deze gegevens kom. Het antwoord is eenvoudig. Een ieder, die in het bezit is van een computer, kan via internet zoeken op de genealogische pagina " genealogie.pagina.nl " waarop ook Ellis Island te vinden is.

Afgelopen zomer is mijn schoonzuster met haar gezin twee weken naar Amerika geweest en hebben toen ook Ellis Island bezocht. Op dat moment was daar een tentoonstelling met als onderwerp "Ellis Island en de Holland - Amerika Lijn". Van hun heb ik twee mooie boekwerkjes vol interessante informatie gekregen alsmede een foto van een gedenksteen met daarop een Pors. Helaas was dat geen Nederlandse Pors.

Cor Pors (secretaris)

Op 8 juni overleed, op de respectabele leeftijd van 91 jaar, Anna Jacoba Lodder-Pors. Als enige dochter en jongste kind van Hendrik Pors († 1944) en Barbara Struijk († 1947) werd zij binnen de familie ook wel Tante Zus genoemd.

Namens onze Familiestichting waren Jan Naujoks en echtgenote aanwezig op de begrafenis alwaar namens de stichting een kort woord tot de familie werd gericht.

*'k Zal nooit herroepen 't geen Ik eenmaal heb gesproken,
't Geen uit Mijn lippen ging, blijft vast en onverbroken.*

Psalm 89 : 14

Met grote droefheid geven wij u kennis dat de HEERE uit ons midden heeft weggenomen, in de Hope des eeuwige Levens, onze zeer geliefde en zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder

Anna Jacoba Lodder – Pors
sinds 5 mei 1973 weduwe van Adrianus Lodder

in de leeftijd van 91 jaar.

Hendrik-Ido-Ambacht: G. Lodder
K.M. Lodder-Hahn
Vlaardingen: H. Lodder
P.A. Lodder-van der Tang
Sommelsdijk: C.A. Lodder
H. Lodder-Mallan
Vlaardingen: B. Lodder
Klein- en achterkleinkinderen

8 juni 2002
Broekweg 81
3131 HD Vlaardingen

Onze moeder en oma is thuis opgebaard, waar gelegenheid is tot condoleren
dinsdag 11 juni van 19.00 tot 21.00 uur en woensdag 12 juni van 14.00 tot 16.00 uur.

De rouwdienst wordt gehouden D.V. donderdag 13 juni om 14.30 uur in de aula van de begraafplaats "Holy", Olmendreef 150 te Vlaardingen, waarna de begrafenis zal plaatshebben.

Geachte Familie,

Namens de Familie Stichting Pors van harte onze deelneming bij het overlijden van jullie moeder en oma.

Vanaf de oprichting in 1977 was zij erbij, haar belangstelling ging in het bijzonder uit naar de 5-jaarlijkse herdenking in de oude kerk van Charlois, sinds 1600 de bakermat van de Porsen.

Als jongste uit het gezin mocht ze de oudste worden. Met haar overlijden is dan nu het aardse einde van een complete generatie; Piet, Henk, Leen, Wim, Koos en Anna Pors

Wij herdenken met respect wetende de familiespreuk van de Porsen:

Zijn getrouwheid is van geslacht tot geslacht.

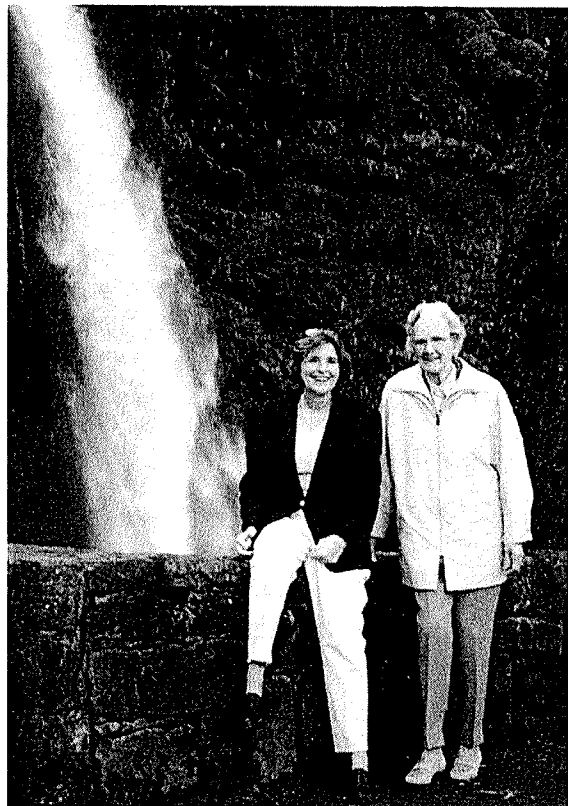

Van Jeanne Pors ontvingen wij zo'n leuke brief, dat we deze niemand willen onthouden:

Maassluis, 3 juni 2002

Hallo lieve luitjes,

Na mijn vakantie naar Oregon even verslag uitbrengen. Eerst een goede vlucht van ongeveer 9 uur naar Seattle met veel controle, stonden daar Jeanne en Laszlo mij op te wachten om gezamenlijk verder te reizen naar Portland, een vlucht van circa 45 minuten. Daar waren Gabriëlle en Ilona om ons te begroeten, daarna nog een rit met de auto en toen waren we thuis. Een heel mooie omgeving en in maart stond alles al in volle bloei. Ze hebben mij heel veel van de omgeving laten zien, o.a. naar een ski-oord geweest, naar de watervallen en een tulpenfestival, dat zijn de bollenvelden van hier in het klein, met molens en alles erop en eraan. Ik heb een maand volop genoten en ben erg verwend geweest. Natuurlijk moest ik van allemaal de Porsen hartelijk groeten. Zij maken het daar best hoor. In die maand werd de zoon van Gabriëlle 2 jaar, een bijdehand ventje hoor, erg leuk. Bijgesloten een foto van een van de watervallen, de Horsetail Falls. Wat is het daar een mooie natuur. Hoe gaat het bij jullie, ik hoop van goed. Doe iedereen de hartelijke groetjes van ons.

Tot horens of tot ziens, veel liefs en groetjes van ***Jeanne Pors.***

MODERNE TIJDEN?

Wat hebben onze voorouders allemaal meegemaakt? Is de tijd waarin wij leven nu echt zo'n roerige tijd? gebeuren er nu echt zaken die allen nu voorkomen, of heeft ons voorgeslacht haar portie ook wel gehad? Op de volgende pagina's een opsomming van aangrijpende gebeurtenissen uit het verleden.

- 1134 Zware Stormvloed teistert Vlaanderen, Walcheren en de Bevelanden. Hierdoor werd de Westerschelde sterk verbreed.
- ca.1350 Tijdens de Hoekse en Kabeljauwse twisten werd Naarden verwoest. Nadien werd de stad weer opgebouwd, maar volgens onderzoeken is de opbouw ca. twee kilometer verder het land in gebeurd.
- 1375 Stormvloed op Walcheren en Vlaanderen; hierdoor ontstond de "Zuudzee" later bekend als de Braakman.
- 1404 De (eerste) St.Elisabeths vloed veroorzaakt enorme verwoestingen in Vlaanderen, Walcheren en Zuid-Beveland.
- 1421 De (tweede) St. Elisabeths vloed was in Zeeland van beperkte invloed, maar veroorzaakte de ondergang van de Grote Zuidhollandse Waard en daarmee het ontstaan van de Biesbosch.
- 1530 (op 5 November) St.Felix quade saterdach waarbij geheel Zeeland getroffen werd.Twee jaar later wederom.
- 1532 (op 2 November) wederom een grote overstroming, waarbij vele jaren gebieden (het oude Noord Beveland) onder water bleven.
- 1560 Omstreeks dit jaar werd de oudst bekende kaart van Naarden gemaakt voor Jacob van Deventer.
- 1570 Allerheiligenvloed (op 1 November) richtte in Zeeland en West Brabant veel schade aan.
- 1572 De Watergeuzen vallen op 6 April plotseling Vlissingen binnen en verdrijven de Spanjaarden, waarbij zij Pacieco, de architect van Alva gevangennemen. Nadat zij hem uitgehoord hebben over de plannen van Alva hangen zij hem op aan de Vlissingse galg.

- 1573 Amsterdam ondergaat bezetting van spaanse troepen en is het noordelijkste hoofdkwartier.
- 1573 In December vertrekt ALVA na een tweetal mislukkingen per koets naar Spanje, waar hij voorlopig op non-actief wordt gesteld.
- 1574 Lange weg van Zaan en waterland na de triomfantelijke pinksterdagen van 1574 (2596 RB Den Haag Dedelstraat 2B/ S.H.Hoogterp).
- 1576 Muitende troepen uit het voormalige Duitse leger van landvoogd Requesens storten zich eerst op Zierikzee, daarna op Aalst en tenslotte op Antwerpen; moordpartijen en plunderingen zijn het gevolg. Er vielen in Antwerpen 7000 slachtoffers en er werd zeker voor twee miljoen buitgemaakt. Drie weken hadden de muiters nodig om hun buit uit de gehavende stad weg te slepen.
- 1576 Als gevolg hiervan wordt de pacificatie van Gent versneld gesloten. Als gevolg hiervan wordt geen vrijheid van geloofsoeffening toegelaten, maar slechts een vrijheid van geweten, zowel voor katholieken als voor calvinisten. Deze regel wordt later in de Eerste Unie van Brussel vastgelegd tegen de wens van de calvinisten in.
- 1577 De populariteit van de Prins van Oranje wekt afgunst bij de edelen en bij een aantal felle katholieken, wat uitmondde in een overeenkomst tussen de StatenGeneraal en Don Juan: Het Eeuwig Edict (ook wel genoemd de vrede van de hertog van Aerschot of de vrede der priesters).
- 1578 Don Juan en de Hertog van Parma jagen het nationale leger van de Staten Generaal volledig uiteen.
- 1584 De Prins van Oranje wordt door een laffe moordaanslag in Delft door Bathazar Gerards gedood. Prins Maurits is pas 17 jaar en te jong om de leiding in het Noorden over te nemen, maar hij werd wel tot Stadhouder van Holland benoemd. Paulus Buys, de landsadvocaat zou de beraadslagingen in de Staten van Holland leiden.
- 1656/1657 Pestepidemie op de Veluwe. (dagbl.Zaanstreek 100792)

1672 Rampjaar pest. (Apeldoornse courant 17041992)

1728 Openbare voltrekking doodstraf in Zwolle.
(het dagblad 17041992).

1787 De Pruisen bezetten Naarden op weg naar Holland en Amsterdam.

1795 Naarden wordt door de Fransen bezet.

CODICIL

Gelukkig voor onze familiestichting zijn er in het verleden enkele familieleden geweest, die via hun erfenis ons financieel bedacht hebben. Daardoor waren wij in staat (en zijn wij nu in staat) dingen te realiseren, welke anders niet mogelijk waren geweest.

Het verdient aanbeveling zulke dingen tevoren vast te leggen. Helaas zijn er in het verleden mondelinge toezeggingen gedaan, welke niet gevolgd werden door een schriftelijke bevestiging. En als de nagelaten betrekkingen soms van niets weten, wordt het voor degene(n) aan wie zulk een belofte werd gedaan, wel erg moeilijk daarnaar te vragen

Daarom laten wij hieronder (nog eens) volgen wat daarover wettelijk gezegd wordt on het orgaan van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie "De Notaris". Speciaal met betrekking tot het codicil schrijft men het volgende:

"Bepaalde legaten hoeft de erflater (dat is degene, die iets wil nalaten, FP) niet per se in een notarieel testament vast te leggen. Voor het vermaken van inboedelgoederen (geen schilderijen en/of kunstvoorwerpen), sieraden en kleren, volstaat een codicil. Een codicil is een eigenhandig geschreven (er mag geen getypte letter in staan), gedateerde en ondertekende verklaring. De in codicil vermaakte goederen moeten nauwkeurig (stuk voor stuk) worden beschreven. Ook kan iemand in een codicil een executeur-testamentair benoemen en instructies kenbaar maken voor zijn begrafenis of crematie. Na de invoering van het nieuwe erfrecht is het benoemen van een executeur-testamentair in een codicil niet meer mogelijk. Dit zal dan bij testament moeten gebeuren. Het gemakkelijke van een codicil is, dat de maker het snel kan wijzigen. Verscheur het oude en schrijf een nieuw. Het nadeel is, dat een codicil, in tegenstelling tot een notarieel testament, kan zoekraken of kan worden verdonkeremaand."

Het lijkt ons goed, dat U - ja, dat doet U natuurlijk altijd wel, maar dat U in ieder geval deze editie van de Pors-Post goed bewaart voor het geval dàt.

Foeko

BERT VISSER

In de nacht van 2 op 3 april 2002 is overleden de heer Bert Visser, echtgenoot van Nel Visser-Pors. Nel is de oudste dochter van Leendert Pors die ons Porsen-lied heeft geschreven. Op de laatste reünie waren zij ook aanwezig, hoewel zij eigenlijk in Amerika zouden zijn geweest, maar in verband met de ramp op 11 september in New York, is dat uitgesteld. In oktober zijn zij alsnog geweest. Bert werd 65 jaar oud. In december 2001 hadden zijn vrouw en hij te horen gekregen dat er sprake was van slokdarmkanker en dat genezing niet mogelijk was. Niettemin leek er toch enige hoop te zijn in de vorm van een experimentele behandeling en aansluitend chemotherapie. Maar helaas kregen zij twee weken voor zijn dood te horen dat chemotherapie toch al niet meer mogelijk was en de artsen niets meer konden doen. Hieronder citeren wij een stukje dat in het kerkblad stond:

In memoriam Huibert Jan Coenraad (Bert) Visser

Vanaf het moment dat Bert Visser te horen kreeg dat hij ziek was, was er een opmerkelijke verandering; was Bert tevoren nooit zo spraakzaam geweest, in de maanden van zijn ziekte werd hij in een aantal opzichten bijzonder openhartig. Zo was hij heel pertinent in zijn uitspraken over sterven en daarna. Angst voor de dood had hij niet, want, zo zei hij letterlijk: "Ik weet dat ik naar Jezus ga." Daarvan was hij - en ik citeer letterlijk - "rotsvast overtuigd". Waar hij wel tegenop zag was het sterven zelf en de angst voor een langdurig en pijnlijk ziekbed. Ook het loslaten van zijn vrouw Nel en de kinderen was een zware opgave (maar welk mens vindt dat niet moeilijk?!). Niettemin kon hij ook dat laatste opbrengen, zodat hij tenslotte in alle rust is heengegaan, zonder dat hij op de één of ander wijze pijn heeft hoeven lijden. Gedurende zijn ziekte heeft hij veel steun mogen ondervinden van Nel en de (schoon)kinderen: Kees & Babette, Lennard en Amanda & Tom, terwijl er ook met de kleinkinderen openhartige gesprekken zijn gevoerd. In Bert Visser nemen we afscheid van een man die niet opviel door een nadrukkelijke aanwezigheid, maar een man die er degelijk was als hij er moest zijn. Een man ook met een ijzeren wil en zelfdiscipline, voortkomend uit een sterk verantwoordelijkheidsbesef. Waarbij dit laatste vooral gevormd was door het feit, dat hij al op zeer jonge leeftijd (12 jaar) zijn vader moest missen en zijn moeder als weduwe met een groot gezin achterbleef. Bert Visser was een man op wie je aankon, een man die om die reden door diegenen die hem van nabij kenden gerespecteerd en gewaardeerd werd.

Zaterdag 6 maart hebben we als familie, vrienden en gemeente afscheid genomen tijdens een dienst waarin Woord en Gebed centraal mochten staan. En over het graf mocht de boodschap van Pasen weerklinken zoals die door apostel Paulus verwoord was in zijn brief aan de gemeente te Rome: "Wie zal ons scheiden van de liefde van

Christus?" (Rom 8:35). De tekst die Bert zelf had uitgekozen. Tijdens de dienst werd medewerking verleend door mannenkoor "De IJsselzangers", waarvan Bert 2 jaar lang enthousiast deel uitmaakte. We mogen geloven dat hij nu de lofzang mag aanheffen voor zijn Heer en Heiland op wie hij al zijn hoop gevestigd had! Moge die zekerheid voor ons allen, maar voor Nel, de kinderen en de kleinkinderen in het bijzonder een troost zijn!

Namens de Familiestichting heeft Lenie 't Hart-Pors de familie gecondoleerd. Helaas was Foeko Pors op het laatste moment verhinderd te komen. Foeko heeft Nel een brief geschreven om nog eens onze welgemeende deelneming te betuigen.

Wij wensen Nel en haar kinderen en kleinkinderen toe dat God jullie mag sterken, helpen en ondersteunen met zijn heilrijke rechterhand, zoals de tekst boven de advertentie.

*"Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond,
want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u,
ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand."*

Jesaja 41 : 10

Na een kortstondige ziekte is, in vast geloof in zijn Heer en Heiland, overleden mijn lieve man, onze vader, schoonvader en opa

Huibert Jan Coenraad Visser

☆ 4 mei 1936

† 3 april 2002

Krimpen aan den IJssel:	Nel Visser-Pors
Krimpen aan den IJssel:	Cees en Babette <i>Ruben, Andreas, Elise</i>
Capelle aan den IJssel:	Lennard
Alexandria (Verenigde Staten):	Amanda en Tom

Rotterdamseweg 28
2921 AP Krimpen aan den IJssel

Bert is thuis, alwaar geen bezoek.

Gelegenheid tot condoleren en afscheid nemen zaterdag 6 april van 11.00 tot 12.00 uur in de Gereformeerde kerk "De Ark" aan de Burgemeester Aalberslaan 41 te Krimpen aan den IJssel, waarna aldaar om 12.15 uur de dienst van Woord en Gebed wordt gehouden.

Aansluitend zal de begrafenis plaatsvinden circa 13.45 uur op de begraafplaats "Waalhoven" aan de Tiendweg 47 te Krimpen aan den IJssel.

Toespraken in overleg.

REÜNIE 2002

Komende zaterdag **28 September onze 26 ste reünie**. Was onze jubileum reünie een groot succes vorig jaar, ook nu wordt er weer gerekend op een groot deel van alle aangeslotenen bij onze aardige Familie Stichting Pors.

Traditie getrouw hebben we opnieuw gekozen voor het **Ibis Hotel in Vlaardingen** als lokatie.

De goede bereikbaarheid en de overige uitstekende kondities maken het tot een ideale plek voor onze jaarlijkse reünie op de vaste wal.

Het programma is dit jaar gewaagder dan andere jaren. De ochtend met een feestelijke ontvangst, herdenking en korte verslagen, onderbroken met aandacht voor elkaar en afgerond met een uitstekende lunch is nooit een probleem.

Lastiger is de invulling van de middag, maar ook daaraan hebben we goede herinneringen. Heel aardig blijft ook de eigen inbreng. Dat hebben we een aantal jaren geleden ook gedaan. Dit jaar 2002 kiezen we daar weer voor. U wordt verrast met minimaal 7 heel aardige voordrachten, onherkenbaar ten tonele gebracht door eigen Porsen.

Ik ga een aantal daar voor vragen en die doen dat natuurlijk. Mocht ik per abuis U vergeten te bellen, terwijl U daar nu juist zo graag aan mee had willen doen, dan pakt U zelf de telefoon **010-4347981**.

7 voordrachten heb ik al uitgekozen, mocht U nog iets extra aardigs vinden of in een la hebben liggen, prima. Simpel oplezen is er niet bij, we gaan het "onherkenbaar" brengen.

U bent welkom op onze reünie **zaterdag 28 september**.

Namens de reüniecommissie,

Jan Naujoks

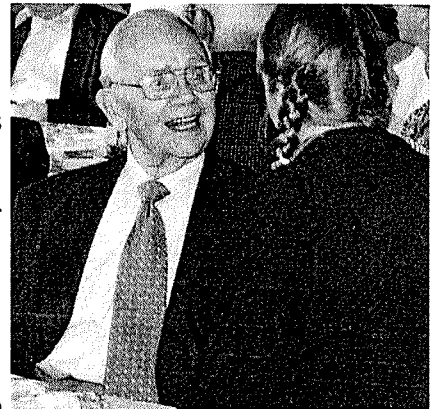
U KOMT TOCH OOK NAAR ONZE 26e REÜNIE?

DE AANMELDINGSKAART VALT BINNENKORT BIJ U IN DE BUS!

NOTEER 28 SEPTEMBER ALVAST IN UW AGENDA!

De oudste mannelijke Pors

De oudste mannelijke Pors op de reünie was Koos Pors. Koos is geboren te Ridderkerk op 23 maart 1918 als zoon van Jilles Pors en Marrigje Vrolijk. Hij was het 3e kind uit een gezin van 8 kinderen, waarvan een kind op jonge leeftijd is gestorven.

Koos ging op 13-jarige leeftijd werken op het land en een jaar later ging hij werken in een fabriek, want daar moest je toen 14 jaar oud voor zijn. Hij heeft 47 jaar lang gewerkt bij Scheepswerf Piet Hein te Bolnes als gediplomeerd lasser. Tussendoor is hij ook nog dienstplichtig geweest. Net voor de oorlog was hij buitengewoon dienstplichtig en op 1 april 1940 moest hij in dienst in Leiden. In 1942 heeft hij in Duitsland gewerkt in Eperswalde 30km voorbij Berlijn, daar moest hij frasmachineonderdelen maken. Ze werkten er van 6 uur 's ochttens tot 6 uur 's avonds ze waren daar met 150 man. Ook moesten ze zelf alles schoonmaken.

Zij zijn van daaruit door de Russen bevrijd en gingen lopend tot de Oostzee, waar zij door de Amerikanen met legerauto's naar Rotterdam zijn gekomen. Na die tijd is Koos weer gaan werken in de fabriek en is hij op 60-jarige leeftijd met pensioen gegaan.

Op 19 januari 1949 is Koos in het huwelijk getreden met Ans de Snoo. Helaas is hun huwelijk kinderloos gebleven wat voor hen een gemis is. Ans heeft gewerkt als verpleegster in

Hilversum en later in Dordrecht, ook heeft zij haar kruisje gehaald. Later is zij als verloskundige zelfstandig gaan werken en is zij op ongeveer 67 jarige leeftijd gestopt met werken. Al snel daarna kreeg Ans problemen met haar hart en heeft zij een zware hartoperatie ondergaan. Na die tijd heeft zij ook nog vaak in het ziekenhuis gelegen. Ook afgelopen jaar was zij weer heel erg ziek en lag zij in het ziekenhuis en ging het erg slecht met haar. Toch krabbelde zij er weer bovenop, al kan zij nu niet veel meer doen. Gelukkig heeft Koos door haar beroep al veel voor zichzelf en Ans moeten zorgen. Met wat hulp wonen zij nog steeds zelfstandig wat voor Koos wel steeds zwaarder wordt toch blijft hij goed gehumeurd.

Koos is ook een voetbalfan van Feyenoord en gaat nog altijd naar de thuiswedstrijden kijken.

Ans en Koos zijn trouwe bezoekers van de familiereünie, maar helaas de laatste jaren kon Ans er niet bij zijn vanwege haar gezondheid.

Koos we hopen dat we je nog menig jaar mogen huldigen als oudste Pors op de reünie.

Lenie 't Hart-Pors

[illegible]

VERKLARING VAN DE KAS- EN NOTULENKOMMISSIE
(Ex artikel der Statuten)

De ondergetekenden,
De heer K.B.J. Pors, wonende te 's-Gravenhage
De heer P.W. 't Hart, wonende te Krimpen a/d IJssel
De heer F. Cordia, wonende te Rhoon

samen vormende de Kas- en Notulenkommissie als benoemd in de algemene vergadering van de Familie Stichting Pors (op de jaarlijkse reünie in september 2001 a/b ms Fortuna Vlaardingen),

verklaren

dat zij de financiële bescheiden der Stichting over de periode 1-1-2001 t/m 31-12-2001 hebben ingezien en gecontroleerd, en dat de door de penningmeester opgestelde financiële verantwoording over dat jaar daarmee geheel in overeenstemming is.

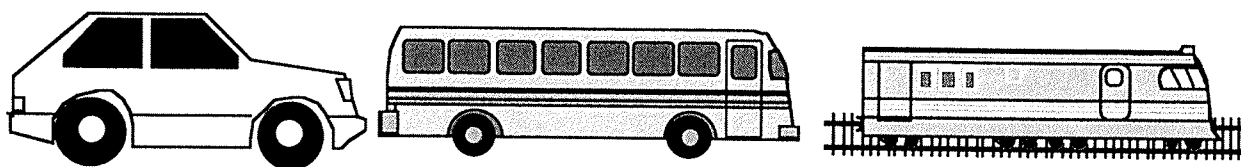
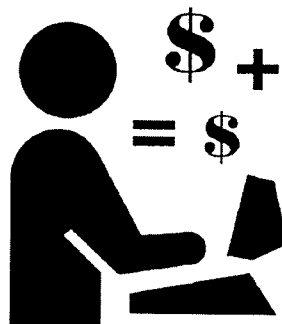
Voorts doen zij de volgende aanbeveling(en): geen

Tenslotte stellen zij het bestuur voor de penningmeester algehele decharge te verlenen over het gevoerde financiële beleid in 2001,

't welk doende te Bennekom Rhoon 7 mei 2002

Handtekeningen:

w.g. K.B.J. Pors,
P.W. 't Hart,
F. Cordia

**REÜNIE 2002 OP EEN VERTROUWDE, GOED
BEREIKBARE LOKATIE**

HET IBIS HOTEL TE VLAARDINGEN

28 SEPTEMBER 2002

**FAMILIE STICHTING PORS
FINANCIEEL JAARVERSLAG 2001
BALANS PER 31-12-2001**

Activa

Nog te ontvangen donatie	fl. 600,00
Rekening 5 jarige herdenking	2.686,22
Leeuwrekening	13.296,98
Plusrekening	2.142,50
Postbank rekening	1().157,66

Totaal fl. 28.883,36

Passiva

Stichtingsvermogen	fl. 25.037,99
Vooruit ontvangen donaties	573,58
Crediteuren	3.271,79

fl. 28.883,36

RESULTATENREKENING PER 31-12-2001

Uitgaven

Redactie/drukkosten Pors Post	fl. 1.951,50
Portokosten Pors Post	1.330,69
Felicitedienst	701,70
Administratie kosten	64,04
Bestuurskosten	191 61
Bezoekkosten	96,00
Contributies	356,59
Herdenkingsbijeenkomst	1.530,00
Reünie kosten	9.427,67
Saldo verlies	

Totaal fl16.42().92

Ontvangsten

Donaties	fl. 3.973,90
Vrijwillige bijdrage	2.747,43
Reuniebijdrage	2.080,00
Loten verkoop	649,00
Rente	602,06

6.368 53

fl16.420.92

Toelichting op de jaarrekening 2001

Algemeen

In het jaar 2001 werd de 25e reünie op een grootse wijze gevierd. Op 29 september kwamen 110 stamgenoten, inclusief kinderen, zich aanmonsteren voor de boottocht. De eerste kennismaking met de catering, koffie met gebak smaakte heerlijk. De tocht ging richting het Charloisehoofd alwaar een grote bus ons naar de oude kerk van Charlois bracht. Hier werd de traditionele herdenkingsbijeenkomst gehouden. Vandaar werden we met de bus terug gebracht naar de boot waarna de prachtige rondvaart rond het eiland IJsselmonde startte.

Stichtingsvermogen

Het bestuur heeft ten behoeve van de 25e reünie een bedrag gereserveerd voor de dekking van de kosten. Hierdoor daalt het vermogen met een bedrag van f 6.368,53

Donatie

Per 31 december 2001 waren nog 20 donateurs hun donatie verschuldigd over het afgelopen jaar. Zij hebben alsnog een brief ontvangen met het verzoek hun donatie te voldoen.

Vrijwillige bijdrage

De oproep om een extra financiële bijdrage te leveren voor de 25e reünie heeft zijn uitwerking zeker niet gemist. De vrijwillige bijdrage in 2001 was ruim f. 1.400,= hoger ten opzichte van het voorgaande jaar. Hierdoor beperkte zich de bijdrage van de stichting voor de 25e reünie. Dit is geweldig, zoveel betrokkenheid te ontdekken met de familie stichting. Alle gevers hartelijk dank voor hun bijdrage.

Pors Post

De Pors Post is in 2001 twee maal uitgegeven als blad en eenmaal als nieuwsbrief. Dit beperkte de kosten voor 2001. In de post crediteuren is een bedrag opgenomen van f 1.351,50 betreffende de Pors Post van het vierde kwartaal 2001. Deze post is in 2002 voldaan.

Portokosten Pors Post

In deze post zijn de portokosten van het vierde kwartaal 2000 opgenomen met een bedrag van f 477,18. In de post crediteuren is een bedrag van f378,05 opgenomen voor de portokosten van de Pors Post vierde kwartaal 2001 die in 2002 betaald is. De werkelijke portokosten voor de Pors Post in 2001 bedraagt f 1.231,56.

Felicitatiedienst

De uitgaven van de felicitatiedienst geven een zelfde beeld ten opzichte van het vorig jaar. Uiteraard zijn er in het afgelopen jaar weer de nodige felicitatiekaarten en bijzondere groeten verzonden aan de jarige stamgenoten en jubilarissen. Ook in het afgelopen jaar is duidelijk gebleken hoe belangrijk het is voor de nabestaande van overleden familieleden de blijken van belangstelling tijdens begrafenis en of crematie. Deze geven een waardevolle binding met onze familie stichting.

Reünie 2001

We kunnen met recht terug kijken op een zeer geslaagde reuniedag. Het onderkomen op de boot was uitstekend. De drankjes verkwikten ons prima en het lunchbuffet was voortreffelijk. Wat was er nog meer te wensen naast het prachtige weer en de mooie herdenkingsbijeenkomst in de oude kerk van Charlois. Een dank aan alle leden van de reüniecommissie voor het vele voorbereidende werk is zeker op zijn plaats. Financieel is deze dag ook goed verlopen. Het bestuur heeft besloten aan de deelnemers een symbolische bedrag te vragen van f20,= per persoon. Voor de dekking van de kosten heeft het bestuur een bedrag ad f7.500,= gereserveerd.

Uw bijdrage aan de reünie was f 2.080,= en de opbrengst van de loterij f649,00. De nota van Rederij Fortuna B.V. bedraagt f 8.193,50, en overige kosten f 1.234,17, hiervan is een bedrag ad f 771,12 in 2002 betaald en is verantwoord in de post crediteuren. Wat het totaal brengt op f9.427,67 trekken we hiervan uw bijdrage en loterijopbrengst af dan heeft de stichting f6.698,67 bijgedragen. Dit blijft ruim beneden het gebudgetteerde bedrag van f7.500,=.

De kosten van de herdenkingsbijeenkomst bedraagt f 1.000,=; Buskosten f530,=. Deze kosten zijn afzonderlijk begroot en ten lasten van de rekening 5 jarige herdenking geboekt,

Overige kosten

De overige kosten bevatten de bestuurs- en administratiekosten. Deze wijken niet af ten opzichte van voorgaande jaren.

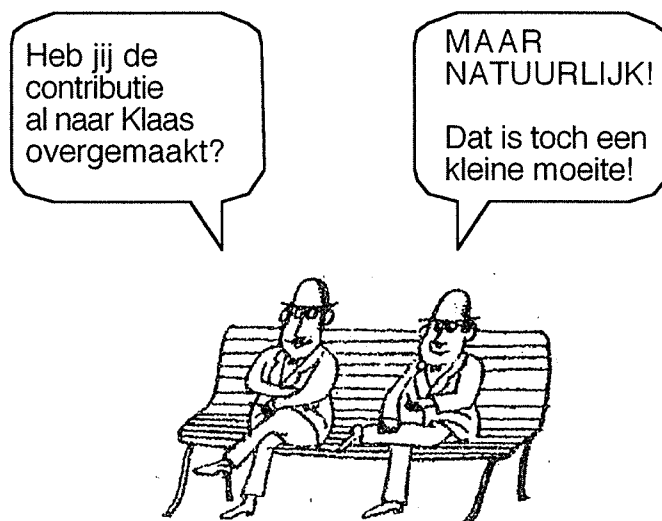

Tenslotte

Door een zorgvuldig beleid streven wij er naar de kosten zoveel mogelijk te beperken. Ook u kunt hieraan meewerken door uw donatie tijdig over te maken op postbank rekening 3379325 t.n.v. Familie Stichting Pors te Bennekom.

Met vriendelijke groet,

K. Meijboom penningmeester

@@

PIETER PORS

Op zaterdag 12 januari jl. is Piet(er) Pors, eerder dan verwacht, op 80-jarige leeftijd overleden. Hij was vanaf het begin lid van onze familiestichting en kwam regelmatig samen met zijn vrouw Jannie naar onze reünies.

Toen hij nog de camping in Greup (bij Oud-Beijerland) had kwam hij door gebrek aan tijd niet zo vaak. Vanaf 1986 was hij echter bijna elk jaar van de partij. In 1985 heeft het echtpaar de camping verkocht en kwam er tijd om te genieten van de oude dag. Helaas kreeg hij al snel last van zijn ogen en is hij vele malen daaraan geopereerd.

Voordat hij in 1968 met de camping begon had hij een fruitboomgaard en werkte hij halve dagen in loondienst. Eerst als lasser en later als "manusje van alles" bij een handelaar in tweedehands landbouwmachines.

De laatste paar maanden van zijn leven had Piet steeds minder contact met zijn omgeving. Hij kreeg last van lichamelijke en vooral psychische ongemakken. Toen hij overleed kende hij zijn naaste familie niet meer en was hij voortdurend onrustig en angstig.

De begrafenis van Piet heeft plaats gehad op woensdag 16 januari. Zijn kleinzoon Pieter heeft bij het graf gesproken over zijn opa. Dat heeft vele aanwezigen ontroerd. Uit de grote belangstelling bleek dat hij zijn leven lang een graag geziene man was. Die grote belangstelling was een steun voor zijn familie om het verdriet te dragen.

*Als...
Als ik de dingen niet meer weet
als ik de namen niet meer ken
en wat ik weet meteen vergeet
zodat ik onherkenbaar ben
denk aan de weg door mij gegaan
dan heb ik het niet voor niets gedaan.*

Met groot verdriet, maar tevens vervuld van mooie herinneringen, delen wij u mede dat, na een veelbewogen leven, van ons afscheid heeft genomen mijn lieve zorgzame man, onze lieve vader en opa

Pieter Pors

in de leeftijd van 80 jaar.

Oud-Beijerland: J.G. Pors-Reedijk
Strijen: Dick en Sjanie Pors
Corina en Raymond
Janita
Nieuwerkerk a/d IJssel: Anthony Pors
Pieter
Laurens

*Wij zijn er naar toegegroeid, desondanks is het afscheid nemen
voor ieder van ons moeilijk.*

12 januari 2002
"De Egmontshof"
Oud-Beijerland

Correspondentieadres: Rembrandtstraat 46
3262 HR Oud-Beijerland

Er zal een rouwdienst gehouden worden woensdag 16 januari om 14.00 uur in de aula van de Algemene Begraafplaats aan de HBS-laan te Oud-Beijerland.
Aansluitend zal om 14.30 uur de begrafenis plaatsvinden op de begraafplaats aldaar.
Na de begrafenis is er in de aula gelegenheid de familie te condoleren.

*Geen bloemen
Liever geen bezoek aan huis*

Namens de familiestichting stuurde Foeko Pors een brief met onderstaande tekst:

Geachte familie Pors,

Bij dezen betuigen wij als Familiestichting Pors u onze hartelijke en welgemeende deelneming met het heengaan van uw man, vader en opa.

De rouwkaart spreekt boekdelen: er wordt gesproken over verdriet, maar ook van mooie herinneringen; u maakte gewag van een veelbewogen leven en ook dat u naar dit afscheid bent toegegroeid ... maar toch: je neemt afscheid van een dierbaar mens, - hij was er hoe dan ook nog steeds en nu zijn de banden definitief doorgesneden - dat doet pijn. Maar u beleeft in ieder geval wel het voortleven in de herinnering. En die herinneringen worden alleen maar kostbaarder en dierbaarder. Zo kunt u er ook vrede mee hebben - al zal dat misschien even tijd kosten.

Wij wensen u veel sterkte voor de komende tijd. Namens de familiestichting,

Foeko Pors

P.S.: Helaas was ik in verband met de voorbereiding van een andere uitvaart niet in de gelegenheid bij de rouwdienst/begrafenis aanwezig te zijn.

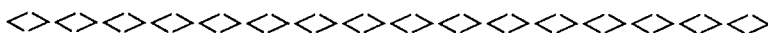
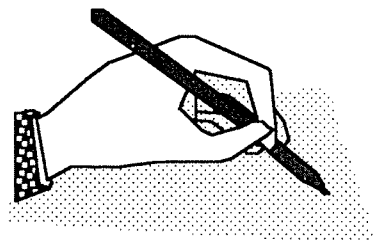

DE PORS-POST IS EEN FAMILIEBLAD. VAN, VOOR MAAR OOK DOOR DE LEDEN VAN DE STICHTING.

HEEFT U KOPIJ, TWIJFEL NIET MAAR STUUR HET OP NAAR ONZE SECRETARIS IN LIEREN OF NAAR DE REDACTIE IN CAPELLE AAN DEN IJSSEL.

DE ADRESSEN TREFT U VOOR IN DEZE PORS-POST AAN.

*MET UW INZET BLIJFT HET
VOORTBESTAAN VAN DIT
WAARDEVOLLE BLAD GEWAARBORGD!*

HENK PORS 1928-2000

Henk Pors leerde ik kennen via Martin Ros. Die wees mij op een uitgave over het leven van keizer Wilhelm II die, zoals bekend, zijn laatste jaren na zijn val als keizer, doorbracht in het plaatsje Doorn, weggedoken in de Utrechtse heuvelrug. "Waarom brengen we dat boek niet opnieuw uit?", vroeg Martin mij, met zijn bekende enthousiasme. Er werd een afspraak gemaakt en de reis ging naar Capelle aan den IJssel. De plaats deed mij denken aan Nieuwegein, waar ik zelf en tiental jaren had gewoond. Een plaats zonder hart, kil en modern. Maar het leven heeft verrassingen voor ons in petto. In Duitsland, München, ging ik eens jaren geleden op bezoek bij een correspondentievriend, waarmee ik schreef over historische zaken. Ik had daar altijd een romantisch beeld van in mijn hoofd. Toen ik uiteindelijk vanaf München-centraal naar de Rubinsteinstrasse reisde kwam ik in een soort Nieuwegein/Capelle terecht, tot mijn verbazing! Kortom, de locatie hoeft weinig te zeggen, en zo was het ook!

Henk Pors was niet alleen gastvrij, en zijn vrouw verwende ons met heerlijke koffie en koekjes, Henk was ook welbespraakt en beschikte, zoals ik later begreep, over een fotografisch geheugen en een wonderlijk snelle leesvaardigheid: "Ik lees digitaal", vertelde hij me gekscherend. Het woord paste niet zo bij hem, want van computers had geen kaas gegeten, maar verder was hij ondanks zijn leeftijd een moderne man.

De ontmoeting onder het genot van Henks immer brandende sigaretje, bracht ons bij de keizer, van wie Henk twee oude manchetknopen tevoorschijn toverde. Het was duidelijk dat Henk politiek gezien zich bij de feiten hield en niet mee deed aan wat de Oost-Europa journalist Dick Verkijk wel eens "modieuze linksigheid" heeft genoemd. De keizer was dus fout waar hij fout zat, maar had ook goede kanten.

Martin en ik reden opgetogen naar huis, dit betekende weer een interessante titel voor het snel groeiende fonds van Aspekt. Thuis wachtte mij een fax van Henk, die zei dat we boek "ook in co-productie konden doen". Ik dacht dat Henk een financiële co-productie bedoelde en stuurde direct het bericht "dat is goed" terug. In de daarop volgende brief- en faxwisselingen kwam ik erachter dat Henk een schrijvende co-productie bedoelde! Zo rolde ik per ongeluk in ons gemeenschappelijke project. Aanvankelijk aarzelde ik even, op dat moment "had ik nog niet echt wat" met Der Kaiser, maar zat al wel door mijn eerdere boeken goed in de Duitse geschiedenis. Ik besloot het te doen en heb Henk nooit verteld van mijn aanvankelijke verrassing en het grappige misverstand.

Het was ook goed dat het een co-productie werd, want Henk zijn gezondheid ging snel achteruit. Aan schrijven zelf kwam hij niet meer toe, maar ik kon vooral voor de petite histoire, leunen op zijn boek. De context werd een echte Pierik-tekst al zeg ik het zelf. Ik weet dat hij hier en daar moeite had met mijn interpretatie, die hij misschien soms ook wat "zwevend" vond. Henk was recht toe, recht aan, en hield het graag bij de feiten. Ik vond dat soms

oppervlakkig, maar het eindresultaat was toch een aardig boek: De verlaten monarch: de titel was van Henk. Wat Henk nog wel kon doen was me introduceren in het Marechaussee museum in Buren. Hier lag het archief van kolonel Van Houten, die verantwoordelijk was geweest voor de bewaking van de keizer in Nederland. Niet ten onrechte, er werden twee aanslagen op hem beraamd!

In het museum, waar we op een ochtend hadden afgesproken, merkte ik Henks goede sociale eigenschappen. Hij zat al met generaal Van Lier aan de koffie toen ik binnenkwam. In een gezellig onderonsje -ouwejongens onder mekaar- was de baan al voor me geëffend. Ik begon steeds meer te begrijpen van Henks zakelijke en politieke functioneren -al waren zijn Haagse jaren zijn "minst" leuke werkherinneringen, zo vertrouwde hij me toe- waar hij moeilijke vergaderingen en onderhandelingen altijd weer uit het slop kreeg. We zochten in het museum de bibliotheek. We moesten een paar trappen op en weer beneden aangekomen kreeg Henk ademnood. "Mijn long klapte dicht", hijgde hij. Ik begreep voor het eerst hoe fragiel zijn gezondheidstoestand eigenlijk was.

Henk introduceerde mij ook bij het OSL. Deze geharnaste vaderlanders hadden interesse in verschillende boeken van de uitgeverij en de directeur, meneer Ego, had aan Henk een productieve schrijver voor het blad Sta Vast. Ook hierin vielen Henks stukken weer op door helderheid, al marcheerde het soms wat erg gemakkelijk voorwaarts in mijn ogen. Maar dat was zijn stijl, een beetje van kop op, niet zeuren, aanpakken. Hoewel Henk en briljante figuur was mocht het niet te intellectualistisch worden, daar had hij een hekel aan. Ik herinner me zijn korte zinnen, naast me in de auto, waarin hij zijn visie op het een of ander uiteen zette. We waren verdwaald in de polders, op zoek naar het OSL. Bij het benzinestation waar ik de weg vroeg stak hij snel een peukje op, voor twee halen, toen gingen we al weer verder. "Ik mag niet meer roken van mijn kinderen", vertelde hij me, maar het was duidelijk dat hij dat niet laten kon.

Het contact met Henk en Ego leverde mij later nog een leuke vriendschap op met Arthur Stam, ook columnist in Sta Vast, notabene een vroegere Trotskist, maar al sinds 1948 een renegaat, toen de Sovjets aan de Oder-Neisse-grens kwamen. Vanuit Zeist fietst deze inmiddels al lang gepensioneerd bibliothecaris naar de uitgeverij in Soesterberg, waar hij in de kelders de "communistenbibliotheek" bijhoudt.

Toen Henk steeds ernstiger ziek werd kwam het plan op om zijn reeds in klad bestaande tekst over de kroonprins uit te geven. Het kreeg de titel De Prins van Wieringen. Op de familiedag Pors werd hem het eerste exemplaar bij verrassing gegeven. Later, toen Henk in het ziekenhuis lag, ben ik op een avond nog bij hem langs gegaan. Hij zat op de rand van zijn bed, en leek vrede met de situatie te hebben. Maar hij was ook een enorme vechter, "een medisch wonder" volgens zijn artsen, die telkens weer opkrabbelde. Rotterdam lag in het donker met duizenden lichtjes achter het raam. Een paar dingen vielen mij toen op, hij vertelde me dat hij "een hele lieve vrouw had", hij vertelde me over zijn tijden in Duitsland toen hij

betrokken was bij de binnenvaart, en hoe leuk hij dat reizen vond, "ik was een jonge vent toen". Hij vertelde ook over zijn vader, die na ik later op een foto zag vreselijk veel op Henk leek, en diens tijd in Duitsland en hoe Russische bevrijders de Duitse fabrieksdirecteur doodschoten. Reuze trots was hij verder op zijn kinderen, "ze noemen me alle drie papa", vertelde hij trots.

Op het laatste moment hebben we nog gespeeld met het idee om ook nog een klein boekje te maken over Hermine von Reuss, de tweede vrouw van de keizer. Maar dat is er niet meer van gekomen. Ik weet ook niet of Henk er nog aan getypt heeft, in die laatste dagen. Ik sluit het niet uit, maar Anja en mevrouw Pors hadden niets meer gevonden. Henks heengaan kwam uiteindelijk toch nog een beetje als een verrassing. Ik was inmiddels ook in medische wonderen gaan geloven. Met Anja bezocht ik later het graf. Ergens in dat land tussen Capelle en Rotterdam. Ik heb me daar instinctief nooit zo thuis gevoeld, maar als ik nu nog wel een naar Rotterdam kom, en het bord Capelle zie, moet ik altijd aan Henk denken, de Bijendans, rechts achter de McDonalds. Dit heeft mij nu meer verbonden met deze regio en met de geschiedenis van de keizer, waarvoor we samen nog naar Den Haag reisden op uitnodiging van de Italiaanse ambassadeur. Ik was een beetje teleurgesteld in het bezoek, want de belangstelling van de ambassadeur ging vooral uit naar de tuin van het Huis Doorn. "Wat wil die vent van ons?", vroeg Henk op de terugweg. We hebben er om gelachen. En ik was ook weer verrast, Henk bleek Spaans te kunnen, geleerd vanwege zijn irritatie over conferenties in Spanje, waar alles in het Spaans ging. In de file in de auto ramde hij de cursus er in. Dat was Henk!

Sommige dingen kwam ik pas na zijn dood te weten. Zoals zijn geloof in God en zijn religieuze gedachten. Daarin zat overeenstemming met de keizer, dat waren de onzichtbare draden die mensen in tijd en plaats verbinden. Hij beleefde dat voor zichzelf, en heeft er met mij nimmer over gesproken. Ik zag het op de rouwkaart voor het eerst.

Beste Henk, in samenspraak met Anja kwam ik op het idee tot deze korte schets zoals ik je gekend heb, veel te kort-dat is duidelijk, maar in dankbaarheid! Het ga je goed!

Perry Pierik